

НІДЕРГÁУЗЕР Еміль (Niederhauser Emil; 16. 11. 1923, Братислава — 26. 03. 2010, Будапешт) — угорський історик, культуролог. Доктор історичних наук (1973), академік Угор. АН (1993). Академ. премія (1963, 1978), премія ім. Сечені (2003). Закін. Будапешт. університет (1948). Від 1949 — науковий співробітник, заст. дир. Ін-

ституту історії Угор. АН; 1951–84 викладав у Дебрецен. університеті (від 1973 — проф.); від 1984 — у Будапешт. університеті (від 1997 — проф.-емерит). Досліджував історію Сх. Європи 18–19 ст., зокрема нац. рухи. 1965 виступив із доповіддю «Sevcsenko és a forradalmi-felszabadító mozgalom» («Шевченко і революційно-визвольний рух») на міжнар. конф. у Дебрецен. університеті, присвяч. 150-річчю від дня народж. укр. поета та М. Лермонтова, в часописі «Slavica» (1965, т. 5) опублікував ст. «Sevcsenko és az ukrán nemzeti megújulási mozgalom» («Шевченко і український рух за національне відродження»), що вміщена також у кн. Н. «Nemzet és kisebbség» («Нація та нацменшина», Будапешт, 2001).

Основні праці

A jobbágyfelszabadítás Kelet-Európában. 1962; Nemzetek születése Kelet-Európában. 1976; A nemzeti megújulási mozgalmak Kelet-Európában. 1977; A történetírás története Kelet-Európában. 1995; Kelet-Európa története. 2000; Magyarország és Európa (válogatott tanulmányok). 2003 (yci – Будапешт).

Л. Г. Мушкетик

Бібліографічний опис:

Нідергаузер Еміль / Л. Г. Мушкетик // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2021. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-74094>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).